

for afleveringen og på hvilket sted afleveringen skal ske.

For at modtageren af de afleverede værker skal kunne identificere dem og sikre den fornødne kontrol, bør de ledsages af fortegnelser over, hvad der afleveres, hvem der afleverer og, for værker på apparaturafhængige medier, den fornødne tekniske dokumentation, (jf. § 2 stk. 2).

Afleveringstiden bør fortsat være 2 gange om året, med mindre andet fastsættes.

De afleveringspligtige bør kunne nøjes med at aflevere til én institution. Til grund for dette synspunkt ligger ikke rationaliseringsovervejelser, men alene det hensyn, at den afleveringspligtige bør belastes mindst muligt. Fordelingen af de afleverede værker til registrering og til endelig opbevaring ved f.eks. Det Kongelige Bibliotek og Statsbiblioteket bør være den afleveringspligtige uvedkommende.

Til stk. 2.

Bestemmelsen er ny.

Det er hensigten at fastsætte bestemmelser om, hvor opbevaring af de afleverede eksemplarer skal ske, samt om vilkår for tilgængeliggørelsen af det afleverede.

Det understreges, at denne bestemmelse alene giver adgang til at regulere tilgængeliggørelsen indenfor rammerne af ophavsretsloven.

Til stk. 3.

Bestemmelsen er ny, men viderefører princippet i gældende lovs § 6, stk. 1, litra c.

I den nugældende bekendtgørelse er følgende undtaget fra afleveringspligten:

1. Nye, uforandrede optryk efter stående sats
2. Lokale eller andre særudgaver af tidsskrifter eller blade, som helt eller delvist har stof fælles med et hovedblad
3. Særtryk (dog afleveres særtryk af afhandlinger i dagblade)
4. Skematiske og andre tryksager bestemte til udfyldning
5. Køre- og fartplaner
6. Sange ved familiebegivenheder (konfirmation, bryllup etc.)
7. Begravelsessange, der er optryk efter salmebogen
8. Kalendarer af enhver art uden tekst

Litografier og kunsttryk er kun afleveringspligtige, for så vidt angår løse billeder, hvis de hører til afleveringspligtige tryksager eller er portrætter, historiske billeder eller topografiske billeder.

Reklametryk og emballager er ligeledes undtaget.

Ved overgang til et udgivelseskriterium skal bekendtgørelsen revideres, og der kan også være andre grunde til at ændre bestemmelserne.

Såvel reklametryk som køre- og fartplaner har vist sig at være værdifulde kilder for forskningen. Det bør derfor overvejes at lade afleveringspligten omfatte materiale af denne type, som er beregnet på udgivelse, f.eks. husstandsomdelte reklamer. Til gengæld bør bibliotekerne kunne kassere dele af dette materiale, så det kun bevares som stikprøver, jf. nedenfor.

Der kan være grund til at give afkald på pligtaflevering, når det samlede antal eksemplarer ikke overskrider en vis minimumsgrænse. I forbindelse med bemærkningerne til § 1 er sådanne overvejelser nævnt i forbindelse med fotografier. Der bør ikke fastlægges en generel minimumsgrænse, men alene sådanne grænser for nærmere afgrænsede kategorier af værker.

Som noget nyt foreslås det, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for kassation af afleveret materiale, som ikke skønnes egnet til bevaring. Hermed tænkes på materiale, som ikke skønnes bevaringsværdigt, hverken af kulturelle eller forskningsmæssige grunde.

Indholdet af elektroniske publikationer kan ikke som indholdet af bøger bevares ved, at man blot gemmer eksemplarer af dem. Bevaring af elektroniske publikationers indhold kræver efter alt at dømme en helt anden strategi: nemlig at man opgiver at bevare de originale eksemplarer af publikationerne og i stedet for koncentrerer sig om at bevare den information, de indeholder. Dette kan eksempelvis ske ved, at man systematisk overfører information fra originalen til stabile og understøttede medier, formater og omgivelser, der tillader bevaring og udnyttelse på eksisterende udstyr – og at man gentager denne procedure, når det aktuelle standardmedium får en afløser.

Værker i elektronisk form kan formentlig bevares på en teknisk og økonomisk forsvarlig måde ved, at de ved modtagelsen overføres til et standardmedium med ledsagende beskrivelser af originalens udformning, idet man herefter kan tage vare på deres opbevaring og videre migration på en rationel måde. Det må dog understreges, at teknikken hertil først er i sin vorden, og at de relevante procedurer endnu ikke er udviklet. Der er derfor behov for forskning og udvikling. Det Kongelige Bibliotek og Statsbiblioteket deltager i dette forsknings- og udviklingsarbejde såvel i nordisk sammenhæng som i EU. Der vil imidlertid være behov for at styrke indsatsen i de kommende år.